

RENOUACIÓ

Preus de subscripció

Un mes, 50 cènts. Número solt, 10 cènts.

Anuncis, Intercal·lats i Remitits

Preus convencionals

SETMANARI REPUBLICÀ CATALÀ

Els treballs se publiquen baix la sola i única responsabilitat dels autors. No's retornen originals

**REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CARRER D'EN PRIM, 201**

Tots els treballs són de reproducció lliure, indicant tant sols la procedència

DE LA CREUADA CONTRA'L RÈGIM

¡Prou alcaldes de Reial Ordre!

En aquest moment, únic en l'història de Catalunya, se redressa amb tota fortitut l'ànima viril del nostre poble, que, junt amb altres regions germanes, celebren sos representants l'Assemblea a Barcelona i demanen als governants ineptes, fracassats, la reforma de la Constitució de l'Estat, base d'una nova organització autonòmica. Es un fet que, malgrat la pressió brutal que exerceix, el Govern d'en Dato no tindrà altre camí a seguir que'l de satisfer les ansies renovadores.

La dimissió de l'alcalde de R. O. de Barcelona, per l'intromissió intolerable del Govern en ses facultats i per no voler actuar contra la voluntat popular, ha servit d'espill a molts municipis d'Espanya, quals alcaldes de R. O. han dimitit llur càrrec, solidaritzant amb el poble, que vol treure de una vegada aquesta vergonyosa tutela de l'Estat.

Es per això que aplaudim amb tota l'ànima'l noble gest dels regidors senyors Montañà i Pagès, adherits al nostre Partit Republicà Català, presentant en el Consistori una proposició adherint-se a l'Assemblea, proposició que'l senyor alcalde va negar la seva discussió, per tenir-ho prohibit d'ordre governativa. Això no pot quedar així; i la proposició deu ésser presentada novament, sense passar de la propera sessió municipal, dimarts vinent, imposant-se'ls nostres amics senyors Montañà i Pagès perquè no solament sigui discutida, sino que s'aprovi per unanimitat.

Si, com esperem, s'aprova, i el senyor Pujol reitera al Govern la dimissió que ja tenia presentada, el poble que pensa i sospira per un ideal de renovació li rendirà franc homenatge i bé's podrà dir aleshores que'l senyor Pujol s'haurà ben guanyat el títol d'alcalde popular.

I, si enfront d'aquesta manera de procedir, tant en harmonia amb el pensar unànim del nostre poble, el Govern intentés imposar-nos un nou alcalde de R. O., com que seria un atentat a la llibertat de pensament de tot un poble que no vol més alcaldes de aquesta mena, en la nostra actitud se revelaria'l secret de la força que'ns alenta i ningú més que'l senyor Pujol seria per a nosaltres garantia del pervenir de la nostra vila.

En la creuada contra'l règim, no hi pot faltar la vila de Granollers.

I el crit de "¡Prou alcaldes de Reial Ordre!" ha de sentir-se aquí, com amb tot coratge se sent a tot Catalunya.

DE L'ASSEMBLEA DEL DIA 19

Are, que per boca del senyor Sánchez, actual ministre de Governació i principal *factotum* del tinglado de la censura, sabem que aquesta ja no existeix i que, per lo tant, podem parlar del què'l cor ens dicti, ens apressem a fer ús de tant *extraordinaria* llibertat, escollint per tema un modest torn en prò de la gloriosa Assemblea del dia 19.

Aquest hermós acte de civisme, malgrat els entrebancs posats en pràctica pel govern, va tenir efecte, com ja se sab, en el Palau del Governador d'on era la Ciutadela de Barcelona, encare que oficialment no'n sabem res, car el govern del senyor Dato, que és porta-veu de la sinceritat i monopolitzador de l'ordre, va tenir a bé tirar-hi un vel, en nom del patriotisme que, per are, és sols patrimoni d'ell i d'uns quants panxa-contentes que no creuen en la veritat, si no és veritat governamental.

Sense voler ofendre al President de la vesselina ni al senyor Sánchez, direm, doncs, que l'acte del dia 19, qualificat pel Govern de faccions, per haver-se celebrat en contra i a pesar de les seves disposicions i per haver guiat als seus iniciadors el més recte sentit de ciutadania i el més enlairat patriotisme, ha d'esdevenir memorable. I més si's té en compte'l número i qualitat dels assembleistes i el mòbil que conjuntament perseguen els representants dels diferents sectors de la política allí congregats.

Quina era la significació de l'Assemblea? Quina la seva finaltat? Veiem-ho.

La significació de l'Assemblea s'encaminava, per una banda, a posar de relleu, per boca dels mandatariis de la nació, les ansies de renovació que en tots els factors de la mateixa's noten, per una d'aquelles commocions evolutives que són causa dels trontollaments culminant de l'història dels pobles.

I, per altra banda, s'inclinava a evidenciar que, per veure realitzats els desitjos de la nació, no és pas amb l'inacció dels governs que patim ni amb la desunió dels capdavanters de multituds com ha de lograr-se. Per això's feu una crida general de parlamentaris, sense distinció de colors polítics, basada en el dilema que un dia inspirà a l'il·lustre diputat per Tortosa: «O amb l'Espanya vital o amb l'Espanya oficial». Entenent-se que en l'Espanya vital s'hi comprenen tots els que accepten com a forma de govern la sobirania del poble i que, fent-se ressò de les seves ansies, se disposen a laborar per la salvació del país, establint l'imperi del Dret i la Justícia, abans no's converteixi la nació en un cos atrofiat per com-